

PROMOTOR

»»» »»» »»» »»»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»» »»»

MAGAZINE VERENIGING VAN GENIE ONDEROFFICIEREN

HISTORIE

RIJKSVAARTUIG 93
DE WITTE OLIFANT

COMBAT

OPERATIONEEL CONCEPT
GEMECHANISEERD OPTREDEN

VERENIGING

GENIE RELATIEDAG
GROOT SUCCES

1976-2016
40 jaar

150

HISTORIE

HISTORIE **RV-93** **DE WITTE OLIFANT**

Tekst || Sgt b.d. Ben Steenema, vrijwilliger Geniemuseum

Onlangs kreeg ik, als vrijwilliger van het Geniemuseum, via onze hoofdredacteur Nico Stip een e-mail van dienstplichtig sergeant b.d. Jan Mosterd. Jan stelde de vraag of er nog gegevens waren van Rijksvaartuig 93, een vaartuig waar hij ooit schipper op was geweest, maar waarvan hij nergens meer iets terug kon vinden. Nico vroeg mij of er in het geniemuseum informatie te vinden was over de RV-93? En zowaar, bij de afdeling 'Vaartuigen van de Genie' staat een model van de 'Witte olifant'. Met wat bij elkaar gezochte informatie, genoeg voor een klein artikel.

Kenmerken en bijzonderheden van RV-93

RV-93 wordt in 1908 gebouwd bij Smit in Kinderdijk onder bouwnr. 614. In 1940 wordt de RV-93 gevorderd door de Duitsers en in 1942 wordt het als schip in de visserij gebracht onder de naam KL-11. In 1948 wordt het schip

(her)ontdekt en komt het terug bij de Landmacht bij het Wapen der Genie. Het schip wordt in 1949 als opleidings-schip ingedeeld bij de Vaar- en Duik-school onder de naam RV-93. In 1959 gaat de RV-93 van de Vaar en Duik-school over naar de Vafamil (vakantie faciliteiten voor militairen).

In 1972 verlaat de RV-93 het leger en komt in handen van de familie Schoen te Zaandam. In 1983 wordt de 'Witte Olifant' gekocht door A. Reinders en vervolgens door J. Scholten. In 1984 wordt de 'Witte Olifant' geschikt gemaakt voor de chartervaart. Terugkijkend op een lang leven kunnen we

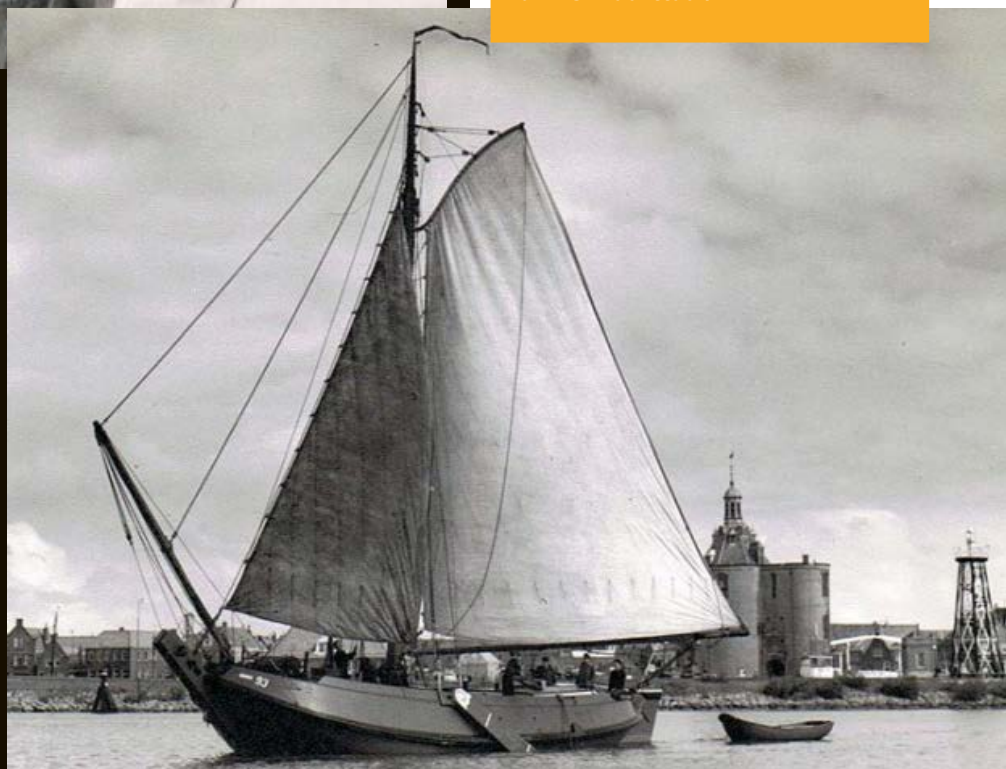

Jan Mosterd op de RV-93

zeggen dat de RV-93 met zijn leeftijd van ruim honderd jaar echt antiek is.

RV-93 in dienst van de Genie

In het Geniemuseum staat, zoals hierboven aangegeven, een model van de Witte Olifant/RV-93 tentoongesteld. De 'Witte Olifant' komt uit een serie van 4 Schokkers, en in tegenstelling tot Urker Schokkers, waren het stalen schepen uit het begin van de 20ste eeuw. Deze dienden om torpedo's te lichten en bij oefeningen de wacht te houden bij het te water liggende materieel. In het vooronder was het officiersverblijf. In het achteronder verbleef de bemanning. Deze bestond uit een sergeantschipper of korporaal-schipper en 2 á 3 torpedisten. De bemanning was vrijgesteld van kazernediensten als wacht- en weekdienst. De Schokkers voerden een grootzeil en een stagfok, maar de zeilen werden slechts weinig gebruikt. De vaartuigen werden veelal door een sleepboot naar de plaats van bestemming gebracht. Opvallend aan de torpedisten-schokker is de lange boegspriet. Deze diende voor houvast van de torpedisten die, staande in de kabelvlet, die bij het schip hoorde, assistentie verleenden bij het lichten van de torpedo's.

Schokker gebruikt door korps torpedisten van de Koninklijke landmacht

De ijzeren schokkers die voor dit doel gebouwd waren, bezaten een rond licht geknikt vlak, ronde kimmen en een licht gepiekt achterschip. Zij wijken daarin dus af van de gewone schokker. Ook de inrichting van de schepen was natuurlijk afwijkend. Er zijn vier van deze schepen gebouwd. De TD 1882 (TD2), 1883 (TD1), 1891 (TD3) en ten-

Van de redactie

We hebben wat nader zoekwerk gedaan op internet en zijn daar nogal wat info tegen gekomen over de Schokkers waaronder de RV-93. Natuurlijk is het zo dat niet alle informatie op internet klopt, maar als je onderstaande link in je webbrowser plaatst, kun je veel lezen over de 'Witte Olifant' later de RV-93 genoemd: www.ssrp.nl/stamboek/schepen/de-witte-olifant
www.md-3.nl/historie-md3.html
 Torpedistenschokker (definitie): <http://www.debinnenvaart.nl/binnenvaarttaal/>

slotte nog in 1908 (TD4). De registratie-tekens in het grootzeil hadden echter een andere combinatie. De schepen maten 15,6 x 5,1 meter en bezaten een holte van ca. 2,15 meter; voor Schokkers gangbare maten. Naar men zegt werden de Schokkers tussen 1882 en 1923 onder meer gebruikt om elektrische mijnen, die men voor de marinehavens gelegd had, weer op te nemen. Sommigen spreken daarom van mijnenvegers. Na beëindiging van deze taak

